

Медвідь В'ячеслав Григорович

Життєпис

МЕДВІДЬ (Медведєв) В'ячеслав Григорович (22.02.51) – прозаїк, есеїст. Народився у Кодні на Житомирщині. За освітою бібліотекар-бібліограф вищої кваліфікації (Київський державний інститут культури, 1972).

Від 1988р. — професійний письменник. Почесний член Асоціації "Нова література". У тому ж часі пориває з поетичною творчістю та сюрреалістичними етюдами і пише перші "поліські" новели, що згодом (1981) склали книжку "Розмова". Книжка прози "Заманка" стала одвертим спротивом формальним та стилістичним канонам того часу. У 1987 р. перевидає обидві книжки як роман "Таємне сватання". "Збирачі каміння" (1989) є спробою написати роман (поліські хроніки) з довільною новелістичною побудовою. 1993 р. друкує у журналі "Київ" еротично-філософський роман "Льох". У 1995 р. — книжку щоденників "Філософія страху або ж проклятий народ" (журнал "Українські проблеми"). 1996 р. —закінчує багатолітню працю над великим за обсягом та епічним за задумом романом-оперою "Кров по соломі"; друкує кілька уривків з нього. У цьому ж часі В'ячеслав Медвідь виступає переважно як автор культурологічно-філософських есеїв, які зібрав у поважний том під назвою "Pro domo sua". Упорядкував та видав авторську антологію "Десять українських прозаїків. Десять українських поетів" (у "Бібліотечній серії" Міністерства культури і мистецтв, 1995) зі своїми передмовами. Більшістю творів Медвідь – від експресіоністичних новел до складних романних побудов – "зациклений" на поліському регіоні, часто звужуючи географію творчих пошуків до одного села. Улюблений афоризм В'ячеслава Медвідя – "я міг би бути зовсім іншим письменником".

Лауреат літературної премії "Український стиль" асоціації "Нова література" (2001)